



# Kantoorperikelen

Blijspel in twee bedrijven

door

**ANNEKE VAN GENDEREN**

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KANTOORPERIKELEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNEKE VAN GENDEREN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

## **PERSONEN:**

Karel van Damme - accountant, 30 á 40 jaar

Elise Stuntjes - secretaresse, 30 á 40 jaar

Jennifer Zwart - boekhoudster, 30 á 40 jaar

Romy Dof - koffiedame, 20 á 30 jaar

Robert Schat - meubelmaker, 30 á 40 jaar

## **DECOR:**

Kantoor inrichting, bureau's, telefoons, dossierkasten, geen planten.  
Het ziet er allemaal vrij saai en sober uit.

## EERSTE BEDRIJF

*Als het doek opengaat, zit Karel aan zijn bureau te werken.*

Elise: *(komt op)* Goedemorgen, van Damme. *(gaat aan eigen bureau zitten)*

Karel: Goedemorgen, juffrouw Stuntjes. Leuk weekend gehad? Nog wat stuntjes uitgehaald?

Elise: *(lacht)* Foei, meneer van Damme toch. Maar om antwoord te geven op uw vraag, ik heb een zalig weekend gehad. *(staat op en danst)* ik heb gedanst tot m'n voeten zo zeer deden, dat ik naar huis moest kruipen.

Karel: Dat had ik willen zien, wat een stunt. *(beiden lachen)*

Jennifer: *(komt op, zij is een kleurloos type)* Goedemorgen, van Damme, juffrouw Stuntjes.

Karel: *(vrolijk)* Goedemorgen, juffrouw Zwart.

Elise: *(danst op haar af)* Goedemorgen, zwartkijkertje van me, hoe was uw weekend?

Jennifer: Noem me niet altijd zo ..... dat vind ik helemaal niet leuk.

Elise: Sorry!

Karel: Nou vertel op, hoe was uw weekend, juffrouw Zwart?

Jennifer: *(somber)* Zoals elk weekend, m'n moeder is ziekelijk dus moet ik voor haar zorgen.

Karel: Dat spijt me voor u, hopelijk wordt uw moeder weer beter. Zie het maar niet zo zwart in. *(Jennifer kijkt hem vernietigend aan)* Sorry, zo had ik het niet bedoeld.

Elise: *(gaat naar Jennifer en slaat haar arm om d'r heen)* Kop op, meid, achter de wolken schijnt de zon! U moet maar zo denken; Goede tijden, Slechte tijden! Aan zwartkijken heb je niks. *(Jennifer rukt zich los en loopt huilend de deur uit)*

Karel: Zie nou wat u gedaan heeft, ze is helemaal overstuur.

Elise: Ja, sorry hoor! Ik deed het niet expres, het gaat vanzelf. Zij reageert altijd zo heftig.

Romy: *(komt op, zij is een brutaaltje)* Wat is er met juffrouw Zwart gebeurd? Ze zit te huilen op de gang!

Elise: Och een verspreking meer niet Ik ga wel naar haar toe. *(af)*

Karel: Wat komt u eigenlijk doen, juffrouw Dof?

Romy: De koffie brengen, wat anders!

Karel: En waar is die koffie dan?

Romy: *(gooit hoofd omhoog)* Pff..... die ben ik vergeten, en wat dan nog?

Karel: U bent gewoon uit op sensatie, daarom kwam u binnen.

Romy: Nou, wat sensationeel, een ouwe vrijster te zien huilen op de gang. Ik had gewoon medelijden, daarom kwam ik vragen wat er gebeurd was.

Karel: Dat zei ik! Gewoon nieuwsgierig, wat er hier gebeurt.

Romy: *(snerend)* Nooouuuu... en er gebeurt hier zoveel! Ggh... een saaier kantoor dan hier is er niet.

Karel: Dan snap ik niet, wat u hier nog langer zoekt, Neem ontslag, ga bij de Story of de Privé werken, daar kunnen ze vast nog wel zo'n sensatiebak als u gebruiken.

Romy: Als het uw bedoeling is mij te beledigen, kan ik zeggen dat dat niet gelukt is.

Karel: Nee, daar heeft u 'n te dikke huid voor!

Romy: Met u valt niet te praten, ik ga!

Karel: *(roept haar na)* Vergeet de koffie niet te brengen, liefje!

Romy: *(knalt de deur dicht)* Mispunt!

Karel: *(lacht, dan gaat de telefoon)* Kantoor van Straaten, van Straaten, van de Berg en de Vries. Met van Damme spreekt u, wat kan ik voor u doen? ..... ja ..... ja die werkt hier ..... ja die ook .....nee ..... kan ik een boodschap doorgeven?.... Ja dat is ook goed ..... met een kwartiertje ..... dat is goed dag meneer ehhe ..... *(kijkt naar hoorn)* Opgehangen! *(Jennifer en Elise komen op)*

Karel: Juffrouw Stuntjes, er is net voor u gebeld.

Elise: Wie was het?

Karel: Weet ik niet, hij noemde zijn naam niet, maar hij zou met een kwartiertje terugbellen.

Elise: Hij? Dus het was een man? Moest hij mij persoonlijk spreken? Of was het zakelijk?

Karel: Ja, hoor eens, dat weet ik niet. Ik neem aan dat het voor u is.

Elise: Oh, dat neemt u aan! U weet het niet eens zeker.

Jennifer: Ik wou dat er eens een man voor mij belde.

Elise: Nou weet u wat, als hij weer belt, mag u hem hebben. Ik houd er niet van als mannen bellen zonder hun naam te noemen.

Jennifer: Ohh, nee hoor dat zou ik niet durven, ik weet niet wat ik moet zeggen. Ik heb nog nooit met een man gesproken!

Karel: Dank u wel, juffrouw Zwart!

Jennifer: Sorry, ik bedoel een echte man!

Karel: Ja! Ga gerust nog even door.

Romy: *(komt op met koffie)* Hier is de koffie!

Jennifer: Pff, gered door de koffie.

Karel: Waar bleef u zolang? Moesten die bonen nog geplukt worden?

Romy: Moet u mij hebben? *(zet het blad met koffie op het dichtstbijzijnde bureau)*

Karel: U had al een kwartier geleden beloofd de koffie te brengen!

Romy: U had hem ook zelf kunnen zetten!

Karel: Ja nog even! Daar wordt u voor betaald!

Romy: Nooouuu, wat een topsalaris krijg ik zeg!

Karel: Als het u niet bevalt, daar is het gat van de deur!

Elise: *(bemiddelend)* Toe, houd alstublieft op. *(tot Romy)* Trekt u zich het niet aan, juffrouw Dof. Gaat u maar weer aan uw werk.

Romy: Ik ga wel, maar hij.... hij...

Elise: *(sussend)* Ja, het is goed, ga maar. *(deelt de koffie uit. Romy gaat af en gooit de deur dicht)*

Karel: *(springt op en loopt naar de deur, doet deze open en roept)* Smijt niet zo met die deur!! *(doet deur hard dicht)*

Jennifer: Wat doen we nou als die man weer belt?

Karel: *(gaat op het puntje van haar bureau zitten buigt naar haar toe)* Gewoon, vriendelijk en sensueel te woord staan.

Jennifer: *(deinst terug)* Oh nee, dat durf ik niet hoor, stel je voor! Wat is sensueel eigenlijk?

Elise: Laat je niet gek maken, van Damme kletst uit z'n nek.

Karel: *(staat op en gaat aan z'n eigen bureau zitten)* Ja, trek je maar niks van mij aan, ik schijn niet te bestaan.

Elise: Beledigd!!!

Jennifer: Nou weet ik nog niet wat ik moet doen!

Elise: Ach meid, maak je niet zo druk, misschien belt hij helemaal niet meer. *(de telefoon gaat)*

Karel: Als je het over de duvel heb. Nou, wie neemt hem op?

Jennifer: Doet u dat maar.

Karel: *(pakt de telefoon)* Kantoor van Straaten, van Straaten, van de Berg en de Vries. Met van Damme spreekt u ..... ja hoor die is er. *(Elise gebaart dat ze hem niet wil, en wijst naar Jennifer)* Momentje ..... *(Karel houdt zijn hand op de hoorn)* Nou wie van de dames neemt hem?

Elise: Toe, Jennifer, neem hem, dit is je kans!

Jennifer: *(staat aarzelend op en gaat naar de telefoon)* ....U spreekt met juffrouw Zwart ..... ja nee nee ..... kunt u het mij niet vertellen? ..... Ooohhhh *(giechelt)* ..... meneer toch ..... Mijn voornaam?!! .....eeehhh Jennifer ..... Dank u .....ja dat zal ik doen, dag meneer. *(hangt op en kijkt dromerig voor zich uit)*

Elise: Wat zei hij? Was het dezelfde kerel?

Jennifer: *(nog steeds in de wolken)* Hij zei dat ik zo'n mooie stem heb.

Elise: *(ongeduldig)* Ja, leuk en verder? Vroeg hij naar mij?

Jennifer: (*dromerig*) Hij vond mijn naam ook heel mooi.

Karel: U kan het wel vergeten, daar is geen zinnig woord meer uit te krijgen. Moet je zien, ze lijkt wel verliefd, en dat na twee minuten bellen.

Elise: Bent u eigenlijk wel eens verliefd geweest?

Karel: JUFFROUW STUNTJES!

Elise: Nou het kon toch?

Karel: Het gaat u niets aan!

Jennifer: (*kijkt op*) Ohh.. eehh.... sorry, is er wat?

Elise: Ik wil weten wat hij gezegd heeft, en waar u zo om moest lachen.

Jennifer: Niets... het was niets!

Elise: Niets??? Hij heeft toch wel iets gezegd?

Jennifer: (*staat op en gaat aan eigen bureau zitten*) Ja, maar dat was persoonlijk.

Karel: Heeft hij wel gezegd hoe hij heet?

Jennifer: Nee! Eigenlijk niet, maar dat doet er toch niet toe. Hij klonk als een man van de wereld!

Karel: Als een slijmbal dus.

Jennifer: Ik zeg niets meer, ik ga aan het werk.

Elise: Moest hij mij hebben?

Jennifer: U wilde hem niet spreken!

Elise: Dat neemt niet weg, dat ik wel wil weten waarom hij belt.

Jennifer: Sorry, daar heb ik niet naar gevraagd.

Elise: Hij had het toch uit zichzelf kunnen vertellen!?

Jennifer: Ja, en dat heeft hij niet gedaan, dus zo belangrijk zal het wel niet geweest zijn.

Elise: Oké, maar heeft hij nog gezegd wanneer hij weer belt?

Jennifer: Nee, dat heeft hij niet. Ik denk dat uw kans gewoon verkeken is. Vergeet het maar en laten we maar gewoon aan het werk gaan.

Elise: Daar zit niets anders op, van u word ik toch niets wijzer.

Romy: (*komt op met post*) De post!!!!

Karel: Hier d'r mee!

Romy: (*drukt de post tegen zich aan*) Nou zeg, kan het wat vriendelijker, ik ben uw voetveeg niet!

Karel: Mens, doe niet zo moeilijk, geef die post!

Romy: Alleen als u het heel lief vraagt.

Karel: (*staat op gaat naar Rorny toe en probeert de post uit haar handen te trekken*) Hier met die post!

Romy: Nee!!! (*beiden trekken aan de post zo dat die door de lucht vliegt*)

Karel: Kijk nou eens wat u heeft gedaan! (*raapt de post op*)

Romy: Ik!???



Karel: Nee, ik!!!

Romy: Dat bedoel ik maar.

Karel: (woest) Ooohhh...u...ik kan u wel wurgen!

Romy: (vlucht naar de deur) Help!!!! (op het moment dat ze de deur opendoet, komt Robert Schat binnen, ze valt dus in zijn armen)

Robert: (houdt haar beet) Dat is nog eens een ontvangst.

Romy: (maakt zich los) Ooohh.... eeehhhh... sorry! Meneer .....

Robert: (geeft hand) Robert Schat!

Romy: (staart hem aan, kijkt dan naar de anderen) Schat! Hij zei schat tegen mij! (gaat dan als op vleugels af)

Robert: (kijkt haar glimlachend na draait zich dan naar Elise om, steekt z'n hand naar haar uit) Robert Schat!

Elise: (reageert vijandig) Noemt u iedereen schat!??

Robert: Nee, ik hèt Schat. Robert Schat en u bent?

Elise: (uit de hoogte) Stuntjes! Juffrouw Stuntjes voor u. (knijpt haar ogen toe) Heb ik u al niet eerder gezien?

Robert: Best mogelijk! (stelt zichzelf voor aan Karel en Jennifer)

Jennifer: Uw stem komt me bekend voor.

Karel: Zie nou niet gelijk spoken, juffrouw Zwart.

Jennifer: Nee, ik weet het zeker!

Karel: Val meneer niet langer lastig, ga aan uw werk. (tot Robert) Wat kan ik voor u doen?

Robert: (opgelucht dat Jennifer de mond wordt gesnoerd) Ik kom van het hoofdkantoor, ik moet de boekhouding controleren.

Karel: (moppert) Van het hoofdkantoor hè, waarom vertellen ze mij dat niet?

Robert: Dat weet ik niet! Mij is gezegd dat ik me hier moet melden.

Karel: (nog steeds mopperig) Dat beslist maar van hogerhand, alsof wij niets te vertellen hebben, maar ik zal ze wel bellen. Dan zal ik ze eens duidelijk maken hoe ik erover denk!

Robert: Misschien hebben ze het schriftelijk gemeld, en is de post zoekgeraakt?

Karel: Dat zou kunnen, zoals juffrouw Dof met de post omgaat, is alles mogelijk. Gaat u maar aan dat lege bureau zitten. (tot Jennifer) Juffrouw Zwart, wilt u ervoor zorgen dat meneer Schat alle boeken krijgt?

Jennifer: Zeker, ik ga ze meteen halen. (af. Robert gaat aan het lege bureau zitten)

Romy: (komt op met 'n kopje koffie en 'n koekje) Alstublieft, meneer, koffie en 'n koekje!

Karel: (boos) Wat heeft dat te betekenen?

Romy: Dat ziet u toch? Dit is koffie! En dit is een koekje!

Karel: Niemand heeft u gevraagd dat te brengen!

Romy: Houdt u vast! Het is eigen initiatief! Goed hè? *(zet koffie bij Robert neer)*

Robert: Dank u wel, juffrouw.....

Romy: *(heel dicht bij hem)* Dof, Romy Dof.

Robert: Mag ik u Romy noemen? Dat klinkt veel mooier dan juffrouw Dof!

Romy: *(gaat op zijn bureau zitten en zwijmelt)* Oooh.... meneer toch.. ik vind het heerlijk als u me Romy noemt.

Robert: Dat is dan afgesproken, noem mij maar Robert, dat gemeneer is niets voor mij.

Romy: *(stralend)* Natuurlijk, schat, ik zal Robert zeggen! *(ze spreekt zijn naam langgerekt liefdevol uit)*

Karel: *(slaat met hand op bureau)* Is het nou afgelopen, met dat geslijm! Ga aan uw werk.

Romy: *(staat beledigd op, strijkt haar kleding glad)* Jaloers??!! Ik ga wel hoor, ajuus! *(draait zich bij de deur om naar Robert, stuurt hem een kushandje)* Dag, Robert!

Robert: *(zwaait haar na)* Dag, Romy!

Elise: *(heeft het hele gedoe gadegeslagen)* U heeft het wel voor elkaar hè, koud vijf minuten binnen en juffrouw Dof is al van slag.

Robert: Och, je hebt het of je hebt het niet!

Elise: *(uit de hoogte)* Ik zou het zeer op prijs stellen als u uw avances buiten dit kantoor zou willen houden. MENEER!

Robert: Zeg toch gewoon Robert, dat is toch veel gezelliger.

Elise: *(nog steeds uit de hoogte)* MENEER! We zijn hier niet voor de gezelligheid, maar om te werken! *(ondertussen komt Jennifer binnen met een stapel mappen)*

Robert: Ach kom, gezelligheid en werk kan toch best samengaan? *(tot Jennifer die de mappen op zijn bureau legt)* Wat vindt u er van?

Jennifer: Waarvan? Ik weet niet waar het over gaat.

Elise: *(boos)* Meneer hier, vindt dat we elkaar bij de voornaam moeten noemen! Dat vindt hij gezellig! Nou vraag ik u, juffrouw Zwart! HIER bij ons op kantoor! Ik vind het ongepast.

Jennifer: *(aarzelend)* Ik zou het niet erg vinden hoor!

Elise: *(geheel ontsteld)* JUFFROUW ZWART!!!!!!

Jennifer: *(nervus)* Het is toch niet ZO erg, er zijn zoveel bedrijven waar men elkaar bij de voornaam noemt. *(tot Robert)* U mag wel Jennifer zeggen hoor.

Robert: Akkoord, Jennifer, noem mij maar gewoon Robert en laat dat u ook maar weg, het is gewoon jij en jou.

Jennifer: Goed, Robert. (*gaat met 'n verzaligd gezicht aan eigen bureau zitten*)

Elise: (*nog steeds boos*) Als u maar niet denkt, dat u mij Elise kunt noemen! Voor u blijf ik gewoon juffrouw Stuntjes.

Robert: Dus u heet Elise? Fijn dat ik dat weet.

Elise: U ..... u u

Robert: (*liefjes*) Ja, wat wilt u zeggen?

Elise: Ach man, stik!

Karel: Ik moet zeggen dat u het wel voor elkaar heeft. Is dat zo de gewoonte op het hoofdkantoor?

Robert: Het is niet mijn bedoeling om haar van streek te maken. Maar op het hoofdkantoor noemen wij elkaar altijd bij de voornaam. Mag ik vragen hoe uw voornaam is?

Karel: Karel!

Robert: Goed Karel dus! Je vindt het toch wel goed, dat ik je dan ook zo noem?

Karel: Gaat uw gang, ik heb niet de indruk dat ik u kan tegenhouden.

Robert: Dat heb je goed gezien!

Romy: (*komt op met vaasje bloemen, zet het op bureau van Robert*)  
Alsjeblieft, Robert.

Robert: Dank je wel, Romy, ze zijn heel mooi!

Karel: JUFFROUW DOF, wat heeft dat nu weer te betekenen?

Romy: Dat ziet u toch, dat zijn bloemen!

Karel: Haal die rommel onmiddellijk weg!

Romy: ROMMEL!! BLOEMEN zijn het, heeft u nog nooit bloemen gezien?

Karel: Bloemen horen hier niet op kantoor! HET is hier geen huiskamer!

Romy: (*liefjes*) Heeft u ze thuis dan wel?

Karel: Wat ik thuis heb, gaat u niets aan! Haal weg die troep!

Romy: Volgens mij heeft u alleen maar brandnetels in de vensterbank staan.

Karel: (*woedend*) Juffrouw Dof, ik zeg u voor de laatste maal! Weg met die zoi!!

Romy: Windt u niet zo op!

Robert: (*sussend*) Karel, Romy, maak geen ruzie om een vaasje bloemen, ik vind het een hele lieve geste, het fleurt de boel hier op!

Romy: (*uit de hoogte*) Zo is het!

Jennifer: Ik vind ze ook mooi, juffrouw Dof.

Robert: Romy, ze heet Romy, Jennifer! En Romy, ik vind het heel lief van je hoor, hartstikke bedankt,

Romy: Graag gedaan, Robert.

Jennifer: Ik moet er nog we! aan wennen hoor. Maar ik vind ze ook mooi, Romy.

Romy: Dank u juffr... eehh Jennifer. *(gaat al zingend, ik geef je een mosje m'n roosje af)*

Robert: Zie! Zo moeilijk is het niet!

Elise: *(voor zich uit)* Belachelijk!

Robert: Zei je iets, Elise?

Elise: *(briest)* STUNTJES, juffrouw Stuntjes voor u en wat ik zei, gaat u niets aan!

Robert: *(lacht)* Wat heb je toch een lange tenen, Elise.

Elise: *(briest)* JUFFROUW STUNTJES!!

Robert: *(lacht nu harder)* Weet je dat je mooi bent als je kwaad wordt?

Elise: *(nu over de rooie)* Ach vent, stik!!! *(gaat af)*

Karel: Dat is niet zo mooi van u, meneer, ik bedoel, Robert.

Robert: Ze vraagt er zelf om.

Karel: Ik ga toch maar even bij haar kijken, ik heb haar nog nooit zo boos gezien. *(gaat af)*

Jennifer: *(kijkt naar Robert)* Ik weet het zeker!

Robert: Wat weet je zeker?

Jennifer: Jij was het aan de telefoon, waar of niet?

Robert: Hoe kom je daar zo ineens bij?

Jennifer: Ik herken je stem, en die lach gaf de doorslag. Aan mijn oren mankeert niets.

Robert: *(zucht)* Nee, dat zal wel niet.

Jennifer: Zo vaak praat ik niet met een man, dus als dat eens voorkomt, luister ik heel scherp.

Robert: Aan je scherpe gehoor zal ik niet tornen, maar je praat toch ook wel met Karel?

Jennifer: Karel?! Die ziet mij niet staan, als vrouw bedoel ik.

Robert: Dan is er toch wat mis met hem, ik vind je heel aardig.

Jennifer: *(beetje bitter)* Aardig!? Ja, verder zal ik niet komen bij mannen. Weet je, ik ga ook nooit uit. Ik heb thuis een zieke moeder, waar ik voor moet zorgen.

Robert: Arme jij, maar je valt wel op Karel?

Jennifer: Hoe kom je daar nou bij?

Robert: Zoiets heb ik meteen door.

Jennifer: Kan je het nooit eens mis hebben?

Robert: Nee, mijn gevoel bedriegt me nooit in dat soort dingen.

Jennifer: Man, je bent hier nog maar amper binnen!

Robert: Oh, ik heb aan èèn oogopslag genoeg.

Jennifer: Dan ben jij wel een bijzondere man.

Robert: Welnee, noem het mensenkennis, maar vertel op, heb ik gelijk?  
Ja of nee?

Jennifer: (*verlegen*) Ja, maar hij mag het nooit weten.

Robert: Waarom niet?

Jennifer: Nee, nee ik zou het besterven van angst als hij erachter zou komen.

Robert: Hij moet het toch weten, als je een relatie met hem wil beginnen?

Jennifer: Een relatie? Je bedoelt samen dingen doen, uitgaan .....

Robert: Kussen.

Jennifer: KUSSEN?! Oh nee, dat durf ik niet

Robert: Dus je zit liever in stilte te lijden, met een onvervuld verlangen naar liefde!?


Jennifer: Ik doe er toch niemand kwaad mee?

Robert: Nee, alleen jezelf. Heb je er nooit aan gedacht om actie te ondernemen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**